

আৱ কত হারিবেন

মহারাষ্ট্ৰ ও হিৱায়ানায় কংগ্ৰেস হাইয়াছে, ইহা কোনও সংবাদই নয়। সংবাদ আসলে, মহারাষ্ট্ৰ কিংবা হিৱায়ানায় কংগ্ৰেস ভোটে লড়েই নাই। আগে হইতে হিৱায়া বিস্যায়া থাকিলে আৱ লড়িবৰ দুবৰার হয় না। কংগ্ৰেস সেই সিদ্ধান্ত লইয়াছিল। হিৱায়াৰ আপোই প্ৰাণ কৰিয়াছে যে তাহাৰা আসলে খেলাতৈ ছিল না। ফলে এই দুই নিৰ্বাচনেৰ ফলাফল বাহিৰ হিৱায়াৰ পৰ নৃতন কৰিয়া কংগ্ৰেসেৰ মধ্যে আভাসদৰ্শন, আভাসৎস্থান ইত্যাদি শুৰু হইবে, এমন দুৱাশা অৰ্থহীনা যাহা ঘটে নাই, তাহাৰ জন্য অনুপমাপী বা কেন, আৱ সংস্কেতণাই বা কেন। বৰং কংগ্ৰেসেৰ জন্য আৱ একৰ কৰম ভাৱনাৰ সময় আসিয়াছে। এই উন্নিট উন্নিট বৎসৰ পৰ ভাৱনাৰ রাজনৈতিকে তাহাৰাৰ সম্পূৰ্ণ আপসমিক হিৱায়া পদ্ধতিবেন, এত বড় সংকৰ্ত মুহূৰ্ত সওণাশোৱা বৎসৰে তাহাদেৱ প্ৰতিঠান অভিজ্ঞতা কৰে নাই, কত সংৰ্ঘণ্য কত জালিতা কত ধাঙ্গা সহিতে হইয়াছে, কিন্তু সম্পৰ্কত এলোৱেৰে ইহৱায়া হিৱায়াৰ এই অনাস্থাদিত ভূমিকায় অবৰ্তীৰ্ণ হিৱায়াৰ সৱল সত্ত্বতি সহজে গ্ৰহণ কৰিয়া তাঁহাবৰ বৰং ভাৱুন, এই অস্তচলপানে অনলস যাবৰ রূপৰেখাখাই কেৱল ভাৱে তাৰ রাজনৈতিকে তাহাৰাৰ সম্পূৰ্ণ আপসমিক হিৱায়া পদ্ধতিৰ বেশী নাই, তাৰ কি না, কংগ্ৰেসেৰ (হাতোৱা মৰণোভৰ) ইতিহাসেৰ একটি অধ্যায়েৰ কাজ অস্ত শুৰু হইয়া থাকিব।

দলেৱ অন্দৰে নাকি নিৰ্বাচনেৰ ফলাফলেৰ পৰ নৃতন কৰিয়া নেতৃত ও নেতৃৱ দিকে প্ৰশ্ৰম ও সংশয়েৰ বাব ধাৰিব হইতেছে। মহারাষ্ট্ৰে কৰকে বৎসৰ বাবৰ দলেৱ ছোট নেতৃতাৰ ভাৱনাৰ আসিয়েছেন, সমস্যা গভীৰ, সমাধান জৰুৰি। বড় নেতৃতাৰ কান দেন নাই। রাজল গাঁথী এমনও বলিয়াছেন যে পেনোৱা বৎসৰ রাজাপাটেৰ পৰ পৰাজয় ঘটিবেছে পারে। তাহার এই সারলো ও ঔদ্বাসীয়ে মৰাট্বাহুৰ কংগ্ৰেস হতচকিত হইয়াছে, তাৰে সেই যুক্তিৰ গুজৱাৰ, মধ্যপদ্ধতিৰ বাব পৰাগীতে গেল না। নীৰবতা শুধু মৌলি ও তাহাৰ তাহাদেৱ অবস্থাৰ হইতৰিশ হইবে না, তাৰ কি না, কংগ্ৰেসেৰ (হাতোৱা মৰণোভৰ) ইতিহাসেৰ একটি অধ্যায়েৰ কাজ অস্ত শুৰু হইয়া থাকিব।

দলেৱ অন্দৰে নাকি নিৰ্বাচনেৰ ফলাফলেৰ পৰ নৃতন কৰিয়া নেতৃত ও নেতৃৱ দিকে প্ৰশ্ৰম ও সংশয়েৰ বাব ধাৰিব হইতেছে। মহারাষ্ট্ৰে কৰকে বৎসৰ বাবৰ দলেৱ ছোট নেতৃতাৰ ভাৱনাৰ আসিয়েছেন, সমস্যা গভীৰ, সমাধান জৰুৰি। বড় নেতৃতাৰ কান দেন নাই। রাজল গাঁথী এমনও বলিয়াছেন যে পেনোৱা বৎসৰ রাজাপাটেৰ পৰ পৰাজয় ঘটিবেছে পারে। তাহার এই সারলো ও ঔদ্বাসীয়ে মৰাট্বাহুৰ কংগ্ৰেস হতচকিত হইয়াছে, তাৰে সেই যুক্তিৰ গুজৱাৰ, মধ্যপদ্ধতিৰ বাব পৰাগীতে গেল না। নীৰবতা শুধু মৌলি ও তাহাৰ তাহাদেৱ অবস্থাৰ হইতৰিশ হইবে না, তাৰ কি না, কংগ্ৰেসেৰ (হাতোৱা মৰণোভৰ) ইতিহাসেৰ একটি অধ্যায়েৰ কাজ অস্ত শুৰু হইয়া থাকিব।

সুতৰাং ‘পৰিবাৰ’তঙ্গেৰ আগল না ঘৃষিলে যে আশা নাই, এ আৱ এখন শুধু বিশ্বৰূপ কংগ্ৰেসেৰ কৰিকাটুর পার্শ্বত্বেৰ আপোকাটুৰ পাইবাৰ অন্য দিবাৰত প্ৰয়াসী। এবং সেই সুযোগে, তৎসহ শৰ্মাকৃত মিশ্র ও তাহাৰ সহকাৰীৰে অভূতীয় নিজিত্বতাৰ কলামে, শাসক তৃণমূলেৰ প্ৰধান প্ৰতিবেদনী হইয়াছে কংগ্ৰেসেৰ এককাল কাৰ্যত অস্তিত্বহীন বিজেপিকে কুটোটি নড়াইতে হইতেছে না। মহারাষ্ট্ৰেৰ মতো যে রাজে কংগ্ৰেসেৰ সৱলকাৰ ছিল, সেখানে তাহাৰা ধুইয়া-মুছিয়া সাফু ও ডিশুৰ মতো যে রাজে কংগ্ৰেস একটি নিৰ্বাচনে তাহাদেৱ আসন কৰিতে কৰিতে তলানিতো। টিক ১০০৮ সালে রাজল গাঁথী কংগ্ৰেসেৰ মুখ্যমন্ত্ৰী পৰাগীতে গেল না। নীৰবতা শুধু মন্ত্ৰণা এক দশক আঞ্চলিকৰিৰ যথেষ্ট উপযুক্ত সময়কাল। এ বাৰ সেই উপলক্ষিৰ আলোৱা তাঁহার ও তাঁহার দলেৱ সম্মুখে উত্পাদিত হইবাৰে কোন ও আশা আছে কি?